

Poslovni broj: XC Pr-4915/08-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu tog suda Dario Partl, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice ŠTEFICA MARKANOVIĆ iz Zagreba, Erlichova 5, zastupane po punomoćniku Mari Ogresta, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Župić i partneri iz Zagreba, protiv tuženika PZZ INŽENJERING d.o.o. u stečaju, Zagreb, Trnjanska 11 f, zastupanom po stečajnom upravitelju Eduardu Mišćević, radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 01. lipnja 2009. godine u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Sanja Neveščanin, odvjetničke vježbenice i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 17. lipnja 2009. godine,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da nije dopušten izvanredni otkaz ugovora o radu broj:1001/06 od 11.04.2006. godine, koji je tuženik PZZ INŽENJERING d.o.o. u stečaju, Zagreb, Trnjanska 11 f, dao tužiteljici ŠTEFICI MARKANOVIĆ iz Zagreba, Erlichova 5, te joj temeljem istog nije prestao radni odnos kod tuženika.

II Nalaže se tuženiku PZZ INŽENJERING d.o.o. u stečaju, Zagreb, Trnjanska 11 f, da tužiteljici ŠTEFICI MARKANOVIĆ iz Zagreba, Erlichova 5, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 5.185,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. lipnja 2009. godine do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku od 8 dana.

Obrazloženje:

pl. 29. 09. 2010. g.
+ kta.

Tužiteljica navodi u tužbi i tijekom postupka da je kod tuženika bila zaposlena na radnom mjestu poslovođe, no dana 11.04.2006. godine tuženik joj je izvanredno otkazao ugovor o radu zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa, bez prava na ugovoreni otkazni rok.

Tužiteljica je u zakonom propisanom roku protiv odluke o izvanrednom otkazu podnijela zahtjev za zaštitu prava, koji je tuženik odbio kao neosnovan.

Tužiteljica nije počinila osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa koje joj se predmetnom odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu stavljaju na teret, ista je obavljala samo administrativni dio poslova u operativnoj jedinici Zagreb, a nije naručivala materijal za gradilišta HNB Zagreb i Tiskara Zagreb, te nije bila odgovorna osoba.

Razvidno iz odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu da je donesena na temelju izvješća interne revizije od 14. veljače 2006. godine, koje je dana 09.03.2006. godine dostavljeno direktoru tuženika na daljnji postupak, no kako je tuženik tužiteljici dao izvanredni otkaz dana 11.04.2006. godine, to je razvidno da je prijemna odluka o izvanrednom otkazu donesena nakon proteka roka iz čl.114 st.2 Zakona o radu, pa je već iz tog razloga nezakonita.

Nadalje, predmetna odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu nezakonita je također iz razloga što se tuženik nije na zakonom propisan način prije donošenja iste savjetovao s Radničkim vijećem.

Slijedom svega navedenog, tužiteljica predlaže da sud utvrditi kao nezakonitu tužnikovu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu broj 1001/06 od 11.04.2006. godine, te da naloži tuženiku da joj naknadi trošak parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik navodi da je u cijelosti u skladu sa zakonom proveo postupak izvanrednog otkazivanja ugovora o radu tužiteljici, te je istu donio u roku propisanom čl.114 st. 2 Zakona o radu, naime rok je počeo teći 28.03.2006. godine. Na temelju izvješća interne revizije broj 16-1/06 od 14.02.2006. godine Skupština društva tuženika je na sjednici 23.02.2006. godine donijela zaključke, sukladno kojim zaključcima je direktor tuženika izdao radni nalog od 08.03.2006. godine radi utvrđivanja odgovornosti osoba po izvješću interne revizije, a nadzorni odbor tuženika je na sjednici 09.03.2006. godine zadužio upravo tuženika da se u roku od 45 dana očituje o izvješću interne revizije. Direktor tuženika je 13.03.2006. godine donio rješenje o imenovanju povjerenstva za utvrđivanju odgovornosti osoba po izvješću interne revizije, a isto je sačinilo zapisnik o obavljenom radu glede utvrđivanja odgovornosti osoba po izvješću interne revizije, kojeg je tuženik zaprimio 16.03.2006. godine. Iz istoga nije bila vidljiva odgovornost tužiteljice za nepravilnosti koje su navedene u izvješću interne revizije, a dana 21.03.2006. godine direktor tuženika izdao je radni nalog radi pokretanja postupka izvanrednog otkazivanja ugovora o radu za sve radnike navedene u zapisniku povjerenstva.

Direktor tuženika dodatno je utvrdio, sukladno zaključcima skupštine i nadzornog odbora tuženika, osobe odgovorne za nepravilnosti, i to uvidom u izvadnice materijala koje je ovjerila tužiteljica, pa je dana 28.03.2006. godine direktor tuženika završno utvrdio odgovorne osobe za nepravilnosti koje su utvrđene u izvješću interne revizije, te je tog dana izdao radni nalog radi provedbe postupka izvanrednog otkazivanja za određeni broj radnika, među kojima i za tužiteljicu.

Iz navedenog je razvidno da je datum saznanja odgovorne osobe za osobito teške povrede radne obveze za koje se tereti tužiteljicu 28.03.2006. godine.

Tužiteljica je počinila osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa koje joj se stavljaju na teret u odluci o izvanrednom otkazu jer je odgovorna za kvalitetu i količinu izvršenih radova.

Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

Tijekom postupka sud je izvršio uvid u ugovor o radu sklopljen između tužiteljice i tuženika 15.03.2002. (listovi 4-5 spisa), odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu broj:1001/06 od 11.04.2006. (listovi 6-7 spisa), zahtjev za zaštitu prava a tužiteljice od 05.05.2006. i presliku povratnice (listovi 8-10 spisa), odluku o odbijanju zahtjeva za zaštitu prava od 16.05.2006. (listovi 11-12 spisa), izvješće interne revizije broj:16-1/06 od 14.02.2006. (listovi 13-17 spisa), očitovanje radničkog vijeća od 12.04.2006. (listovi 24-25 spisa), zaključak skupštine društva uprava HŽ-a od 23.02.2006. (list 64 spisa), radni nalog od 08.03.2006. (list 65 spisa), zaključak tuženika od 09.03.2006. (list 66 spisa), rješenje o imenovanju povjerenstva za utvrđivanje odgovornih osoba po izvješću interne revizije od 13.03.2006. (list 67 spisa), zapisnik povjerenstva od 16.03.2006. (listovi 67-69 spisa), radni nalog od 21.03.2006. (list 69 spisa), izvadnice materijala (listovi 72-73 spisa), radni nalog od 28.03.2006. (list 74 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu o otvaranju stečajnog postupka nad tuženikom ST-257/07 (listovi 102-104 spisa), kao i ostalu dokumentaciju koja prileži spisu, te je proveo dokaze saslušanjem svjedoka Davora Blaževića (listovi 49-50 spisa), saslušanje tužiteljice (listovi 86-87 spisa), svjedoka Ljubomir Radonić (listovi 125-126 spisa).

Svi provedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl.8 Zakona o parničnom postupku (NN RH 53/91, 91/92, 112/99, 117/03).

Tuženi zahtjev tužiteljice je osnovan.

Prigovor stvarne nenadležnosti je neosnovan. Među strankama nije sporno, a navedeno je utvrđeno i uvidom u rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj ST-257/07 od 31. siječnja 2008. godine da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, međutim u ovoj pravnoj stvari tužiteljica predlaže da sud utvrdi kao nezakonitu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu koju je donio tuženik, a čl.34 st.1 Zakona o parničnom postupku propisano je da Općinski sudovi u parničnom postupku uvijek sude u prvom stupnju u sporovima iz radnih odnosa koje pokreće radnik protiv odluke o prestanku ugovora o radu, pa je slijedom citirane zakonske odredbe stvarno nadležan za postupanje u ovoj pravnoj stvari, s obzirom na predmet postupka, ovaj sud.

Nije sporno među strankama da je tužiteljica bila zaposlenica tuženika na radnom mjestu poslovođe.

Nije sporno među strankama da je tuženik predmetnu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu donio dana 11. travnja 2006. godine.

U citiranoj odluci o izvanrednom otkazu, u obrazloženju iste, navodi se da je na temelju izvješća interne revizije broj 16-1/06 od 14.02.2006. godine direktor tuženika utvrdio dana 28.03.2006. godine da je tužiteljica odgovorna za preuzimanje materijala, zbog čega je pokrenut postupak otkazivanja ugovora o radu zbog osobito teške povrede radne obveze, to obzirom je utvrđeno da je kontrolom materijala izuzetog sa skladišta utvrđeno da je radni nalog Tiskare terećen sa 74 komada drvenih vrata i 103 drvenih prozora, a troškovnikom uz ugovor predviđena je dobava i ugradnja 7 komada metalnih vrata, 38 komada metalnih prozora i 31 komad drvenih prozora. Nadalje, izvadnicom broj 38 od 30.03.2005. godine sa skladišta su izuzete velike količine materijala, a

također i izvadnicom broj 10 od 30.03.2005. godine, a sve to preknjiženo je na trošak gradilišta HNB. S konta Tiskare na konto HNB-a istim dopisom preknjižen je i trošak materijala u iznosu od 603.554,55 kn, a dopis za navedena preknjiženja je potpisala tužiteljica. Tužiteljica je kao poslovođa morala znati da materijal koji se izuzima sa skladišta mora biti ugrađen na objekt a višak materijala mora se vratiti u skladište, pa navedeno predstavlja osobito tešku povredu radne obveze od strane tužiteljice.

Uvidom u izvješće interne revizije broj:16-1/06 od 14.02.2006. godine utvrđeno je da se u istom ne navode imena odgovornih osoba za nepravilnosti koje se utvrđuju u tom internom izvješću.

Uvidom u zaključak nadzornog odbora tuženika od 09. ožujka 2006. godine utvrđeno je da je isti raspravio citirano izvješće interne revizije, te zadužio upravu društva da se u roku od 45 dana očituje o tom izvješću.

Uvidom u radni nalog od 08. ožujka 2006. godine utvrđeno je da je naloženo radniku Leposava Ovčariček da provede postupak utvrđivanja odgovornosti po citiranom internom izvješću.

Nadalje, uvidom u rješenje o imenovanju povjerenstva za utvrđivanje odgovornih osoba po izvješću interne revizije od 13.03.2006. godine utvrđeno je da je istim imenovano povjerenstvo od strane direktora tuženika Ljubomira Radonića u tročlanom sastavu s Marcelom Dobrovšakom kao predsjednikom, koje je svoje dužnosti trebalo obaviti do 16.03.2006. godine.

Uvidom o zapisnik povjerenstva od 16.03.2006. godine utvrđeno je da je isto utvrđivalo odgovornost osoba provjerom i usporedbom potpisa na ugovorima, računima, situacijama, narudžbenicama i radnim zadacima, te navelo imena odgovornih osoba, među kojima nije navedeno ime tužiteljice.

Uvidom u radni nalog od 28.03.2006. godine utvrđeno je da je radniku Leposavi Ovčariček naloženo da provede postupak izvanrednog otkazivanja za određene radnike, među kojima je navedena i tužiteljica.

Ovaj sud smatra da datum saznanja odgovorne osobe tuženika za povrede koje se predmetnom odlukom o izvanrednom otkazu stavljaju tužiteljici na teret nije 09.03.2006. godine, kada je direktor tuženika, koji je i potpisao predmetnu odluku o izvanrednom otkazu, saznao za to izvješće jer se u istom ne navodi ime niti jedne odgovorne osobe, pa ni tužiteljice, dakle, na temelju navedenog internog izvješća tuženik nije mogao saznati da je tužiteljica počinila povrede radne obveze koje joj se stavljaju na teret odlukom o izvanrednom otkazu. Niti iz odluke o izvanrednom otkazu ne proizlazi da se ista temelji na citiranom internom izvješću, već se u obrazloženju navodi da je na temelju internog izvješća od 14. veljače 2006. godine direktor tuženika utvrdio dana 28.03.2006. godine da je tužiteljica počinila osobito tešku povredu radne obveze.

Sud je na nedvojben način u ovom postupku utvrdio da je na temelju internog izvješća direktor tuženika, poradi utvrđivanja odgovornih osoba imenovao povjerenstvo s predsjednikom Marcelom Dobrovšakom dana 13. ožujka 2006. godine, koje je povjerenstvo 16.03.2006. godine utvrdilo odgovorne osobe, među kojima nije navedena

tužiteljica, pa slijedom navedenog ni na temelju izvješća tog povjerenstva tuženik nije mogao utvrditi tužiteljicu kao odgovornu osobu u konkretnom slučaju.

Direktor tuženika je radnim nalogom od 28.03.2006. godine naložio pokretanje postupka izvanrednog otkazivanja za određeni broj radnika, među kojima je navedena i tužiteljica.

Saslušan kao svjedok, Ljubomir Radonić iskazao je da je na temelju izvješća koje je sastavila komisija na čelu sa Marcelom Dobrovšakom saznao za povrede koje se tužiteljici u konkretnom slučaju stavljaju na teret, međutim, niti iz navedenog izvješća komisije direktor tuženika za to nije mogao saznati, jer se u istom ne navodi ime tužiteljice kao odgovorne osobe, pa slijedom navedenog sud u tom dijelu ne može pokloniti vjeru iskazu svjedoka Ljubomira Radonića, jer je u suprotnosti s dokumentacijom, zapisnikom komisije u koju je sud izvršio uvid.

Tuženik je u ovom postupku dostavio izvadnice materijala broj 9 i 10, te u tijeku postupka isticao da je tek nakon dostavljenog zapisnika povjerenstva od 16.03.2006. godine direktor tuženika dodatno utvrdio osobe odgovorne za nepravilnosti, i to upravo uvidom u predmetne izvadnice materijala, ovjerene po tužiteljici, pa je sukladno tome 28.03.2006. godine utvrdio tužiteljicu kao odgovornu osobu za počinjene radnje.

Obzirom tuženik, kao je već rečeno, nije mogao iz izvješća interne revizije, niti iz izvješća komisije koja je na temelju naloga direktora tuženika utvrđivala odgovorne osobe, utvrditi tužiteljicu kao odgovornu osobu jer se ista ne navodi niti u internom izvješću, niti u zapisniku komisije koju je imenovao direktor tuženika, to je mogao saznati za tužiteljicu kao odgovornu osobu tek naknadno, nakon što su dostavljene izvadnice za materijal ovjerene po tužiteljici, pa obzirom je, kako proizlazi iz naloga direktora tuženika od 28.03.2006. godine, tog dana pokrenuo postupak za izvanredno otkazivanje ugovora o radu tužiteljici, to po mišljenju ovog suda dan 28.03.2006. godine predstavlja dan saznanja odgovorne osobe tuženika za osobito teške povrede radne obveze koje se tužiteljici odlukom o izvanrednom otkazu stavljaju na teret, kako se i navodi u odluci o izvanrednom otkazu.

Slijedom navedenog, obzirom je odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu donesena 11.04.2006. godine, to je razvidno da u konkretnom slučaju tuženik istu nije donio izvan roka propisanog čl.114 st.2 ZR-a.

Tužiteljica je u svom iskazu navela da je potpisala izvadnice koje joj se u odluci o izvanrednom otkazu ugovora o radu stavljaju na teret, no potpisivanje istih naložio joj je njezin nadređeni Josip Balenović, šef operative. Tužiteljica nije nikada primala materijal za izvadnice koje je potpisivala jer je materijal išao direktno na gradilište, no kako ista nije odlazila na gradilište nije mogla znati da li je materijal koji se odnosi na izvadnice otišao na gradilište, jer to nije bila dužna kontrolirati, kao što nije bila dužna niti provjeravati da li je taj materijal i ugrađen na građevine na gradilištima. Izvadnica je dokument za izdavanje materijala kupljenog u trgovini, koji je trebao dospjeti na skladište, no kako tuženik nije imao skladište, materijal je iz trgovine išao izravno na gradilište, a izvadnice je tužiteljica potpisivala u trenutku kada se materijal već nalazio na gradilištu po nalogu gospodina Balenovića. Količina materijala prema računima poklapala se s količinom materijala na izvadnicama, a računovodstvo je materijal plaćalo temeljem ovjerenih računa, a nije se plaćao temeljem izvadnica jer to nije

dokument za plaćanje. Za ugradnju materijala koji je išao na gradilište bio je odgovoran voditelj tog gradilišta.

Iz iskaza tužiteljice nedvojbeno je utvrđeno da je ista potpisala izvadnice za materijal koje se navode u predmetnoj odluci o izvanrednom otkazu ugovora o radu, a iz izvješća interne revizije od 14.02.2006. godine proizlazi da nije utvrđeno da je sav materijal koji se odnosi na izvadnice ugrađen na objekte na gradilištu, konkretno na objekte HNB-a.

Po mišljenju ovog suda sama činjenica da je tužiteljica potpisala izvadnice, koja je u ovom postupku nedvojbeno utvrđena iz iskaza tužiteljice, ne dokazuje da je ista počinila osobitu tešku povredu radne obveze jer iz njenog iskaza proizlazi da ih je potpisivala po nalogu nadređenog šefa operative gospodina Balenovića. Nadalje u ovom postupku tuženik nije dokazao da je došlo do manipulacije ili zlouporabe u vezi s materijalom na koje se odnose predmetne izvadnice, naime iz samog izvješća interne revizije od 14.02.2006. godine (a što tuženik i citira u predmetnoj odluci o izvanrednom otkazu) proizlazi da nije utvrđeno da je materijal na koji se odnose izvadnice ugrađen na odgovarajuće objekte, odnosno navodi se da nije moguće utvrditi gdje i kada je taj materijal ugrađen, pri čemu nema dokumenata o povratku istog na skladište. Da bi se moglo raditi o odgovornosti tužiteljice u konkretnom slučaju bilo je potrebno prije svega utvrditi da materijal na koji se odnose izvadnice, koje je tužiteljica potpisala, nije bio ugrađen na gradilištima na objekte i da nije bio vraćen, te da je to posljedica neke radnje ili propusta tužiteljice, no to u ovom postupku nije utvrđeno, niti je isto utvrđeno u izvješću interne revizije. U predmetnoj odluci o izvanrednom otkazu navodi se da zbog navedenih radnji nije moguće utvrditi gdje i kada je ugrađen materijal, no ni u odluci o izvanrednom otkazu, ni u ovom postupku, tuženik nije konkretizirao na koje radnje tužiteljica misli, a koje bi predstavljale osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da tužiteljica u obavljanju svojih poslova i radnih zadataka nije postupila s dužnom pažnjom, iz iskaza tužiteljice utvrđeno je da je po nalogu šefa operative potpisivala izvadnice za materijal, te da se količina materijala na koje se odnose izvadnice poklapala s računima, pri čemu ona nije bila dužna ni ovlaštena kontrolirati kamo je materijal išao, te da li je ugrađen na objekte na gradilištu.

U predmetnoj odluci o izvanrednom otkazu navodi se da je s konta Tiskare na konto HNB-a dopisom preknjižen trošak materijala u iznosu od 603.554,55 kn, koji je dopis potpisala tužiteljica, međutim tuženik u ovom postupku nije navodio na koji je način tužiteljica navedenim dopisom počinila osobito tešku povredu radne obveze, a isto nije navodio ni u predmetnoj odluci o izvanrednom otkazu ugovora o radu.

Iz navedenog proizlazi da tuženik u ovom postupku nije dokazao da je tužiteljica počinila osobito teške povrede iz radnog odnosa koje joj se predmetnom odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu stavljaju na teret.

U ovom postupku utvrđeno je uvidom u očitovanje Radničkog vijeća od 12.04.2006. godine da se isto protivilo odluci tuženika da izvanredno otkaže tužiteljici ugovor o radu.

Iz iskaza svjedoka Davora Blaževića, predsjednika Radničkog vijeća tuženika, proizlazi da se isto protivilo odluci o otkazu iz razloga što je tuženik počinio proceduralne pogreške, te se nije pridržavao odredaba Zakona o radu, a prije svega nije radničkom vijeću dostavio svu relevantnu dokumentaciju na temelju koje bi isto moglo

donijeti svoje mišljenje, te je Radničkom vijeću ostalo nepoznato kako je utvrđena odgovornost tužiteljice.

Uvidom u očitovanje Radničkog vijeća utvrđeno je da se u obrazloženju istog navodi da radničkom vijeću nisu dostavljeni potpuni i cjeloviti podaci koji su nužni za prosudbu i zauzimanje stava Radničkog vijeća, te je dokumentacija koja nije dostavljena i pobrojana.

Člankom 152 st.1 ZR-a propisano je da se prije donošenja odluke važne za položaj radnika poslodavac mora s Radničkom vijećem savjetovati o namjeravanoj odluci, te istom mora priopćiti podatke važne za donošenje odluke i sagledavanje njenog utjecaja na položaj radnika, a među te odluke ulazi i odluka o otkazu.

U ovom postupku je nedvojbeno iz iskaza svjedoka Davora Blaževića, predsjednika Radničkog vijeća, te uvidom u očitovanje Radničkog vijeća od 12.04.2006. godine, utvrđeno da tuženik nije Radničkom vijeću dostavio svu potrebnu dokumentaciju koja bi bila nužna za zauzimanje stava Radničkog vijeća u konkretnom slučaju. Tuženik nedvojbeno Radničkom vijeću nije dostavio izvješće interne revizije o reviziji poslovanja, koja je revizija bila temelj za pokretanje postupka za utvrđivanje odgovornosti djelatnika tuženika i tužiteljice, a nije dostavio niti izvadnice za materijal na temelju kojih je direktor tuženika utvrdio odgovornost tužiteljice, odnosno kako proizlazi iz obrazloženog očitovanja Radničkog vijeća, dostavljen je istome samo prijedlog odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu.

Slijedom navedenog, utvrđeno u ovom postupku da tuženik nije postupio u skladu sa svojom obvezu propisanom u čl.152 st.1 ZR-a.

U skladu s odredbom čl. 124 ZR-a poslodavac se prije donošenja odluke o izvanrednom otkazu bio dužan o istoj savjetovati s Radničkim vijećem, što znači da je bio dužan razmotriti stav Radničkog vijeća, no u konkretnom slučaju, obzirom je Radničko vijeće svoje pismeno očitovanje donijelo 12.04.2006. g., a predmetna odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu donesena ja 11.04.2006. g., razvidno je da poslodavac nije razmotrio stav Radničkog vijeća o namjeri poslodavca da tužiteljici izvanredno otkaze ugovor o radu. Radničko vijeće je sukladno odredbi čl. 152 st. 4 ZR-a bilo dužno u slučaju izvanrednog otkaza svoje očitovanje o namjeravanoj odluci poslodavca dostaviti u roku od 3 dana, računajući od dana obavijesti poslodavca da namjerava otkazati ugovor o radu. U odluci o izvanrednom otkazu tužiteljici navodi se da se Radničko vijeće nije u zakonskom roku očitovalo o namjeri izvanrednog otkazivanja ugovora o radu tužiteljici, a iz iskaza predsjednika Radničkog vijeća tuženika Davora Blaževića proizlazi da je Radničko vijeće nacrt odluke o izvanrednom otkazu zaprimilo koncem ožujka ili početkom travnja 2006. g., no kako je svoje očitovanje Radničko vijeće dalo 12.04.2006. g., to je nedvojbeno utvrđeno da u konkretnom slučaju Radničko vijeće nije dalo očitovanje u roku propisanom u čl. 152 čl. 4 ZR-a, pa u tom slučaju ni tuženik nije bio u obvezi postupiti u skladu s čl. 124 ZR-a (međutim, propust Radničkog vijeća da se očituje u zakonom propisanom roku ne oslobađa tuženika obveze da Radničkom vijeću dostavi svu relevantnu dokumentaciju potrebnu radi davanja mišljenja o namjeri da se tužiteljici otkaze ugovor o radu, sukladno čl. 152 ZR-a st. 1 ZR-a).

Obzirom tuženik u ovom postupku nije dokazao da je tužiteljica počinila osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa koje joj se stavljaju na teret predmetnom

odlukom o izvanrednom otkazu, pri čemu je tuženik bio dužan dokazati da je tužiteljica počinila osobito teške povrede radne obveze, te obzirom je utvrđeno na nedvojben način u ovom postupku da tuženik nije postupio u skladu sa svojim obvezama iz čl.152 st.1 ZR-a, valjalo je utvrditi kao nezakonitu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljici, te odlučiti kao u točki I izreke ove presude.

Odluka o parničnom trošku se temelji na čl.154 i 155, a u svezi s čl.164 st.1 ZR-a, a tužiteljici zastupanoj po punomoćniku odvjetniku priznat je trošak parničnog postupka u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi za rad odvjetnika, prema Tbr.7 toč.2, i to za sastav tužbe 50 bodova OT (tbr 7/1), sastav podneska od 07.07.2006. 50 bodova OT (tbr 8/1), pristupa na ročište 12.04.2007. 12,5 bodova OT (tbr 9/5), ročište 28.06. 2007. 50 bodova OT (tbr 9/1), ročište 14.11.2007. 50 bodova OT (tbr 9/1), pristupa na ročište 17.11.2008. 50 bodova OT (tbr 9/1), pristupa na ročište 20.01.2009. 50 bodova OT (tbr 9/1), pristupa na ročište 10.03.2009. 50 bodova OT (tbr 9/1), sastava podneska od 12.03.2009. 12,5 bodova OT (tbr 8/3), te pristupa na ročište 01.06.2009. 50 bodova OT (tbr 9/1), dok tužiteljici u sastav troška nisu priznati podnesci s nadnevcima 19.09.2006. g. (odgovor na žalbu), 01.07.2008. g. i 06.08.2008. g. obzirom nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka, dakle ukupno 425 bodova OT, što obračunato s vrijednošću boda s paušalom od 10,00 kn iznosi 4.250,00 kn, a što obračunato sa zatraženim PDV-om od 22 % iznosi 5.185,00 kn, koji je iznos tužiteljici priznat kao parnični trošak u ovoj pravnoj stvari.

Iz navedenih je razloga odlučeno kao u točkama I i II izreke ove presude.

U Zagrebu, 17. lipnja 2009. godine

S u d a c:
Dario Partl v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna strana ima pravo žalbe u roku od 8 dana, računajući od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu u Zagrebu, putem ovoga suda, pismeno u 5 jednakih primjerka.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Tuženiku po stečajnom upravitelju

Za točnost otpravka-ovlaštení službenik:
Vesna Stančin

